

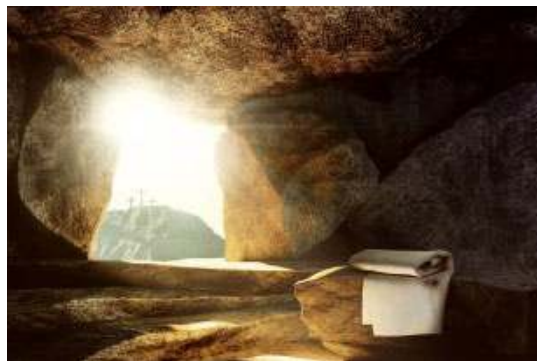

PARAULES DE VIDA

Pasqua: festa de la fe i de l'esperança

El diumenge de Pasqua Maria Magdalena va al sepulcre. El seu cor estava ple d'amor i de dolor. Dolor per la mort del Senyor: ella l'havia seguit i l'havia servit; Ell havia donat llum i sentit a la seua vida. Malgrat tot, el dolor no ha matat el seu amor. Per això, quan encara era fosc, va al sepulcre, no sols per alimentar el dolor, sinó com a gest d'amor.

Les coses no estan com ella imaginava. La pedra havia estat tretta. Pensa que han robat el cos i avisa als apòstols. Pere i aquell deixeble que Jesús tant estimava acudeixen també i, a partir d'això moment, els deixebles començaran a viure un camí interior que els portarà a ser recuperats per a la fe. Cadascú d'ells ha de viure el seu procés. No n'hi ha dos que siguin iguals. A uns els costa més creure que a altres. El deixeble a qui Jesús estimava, en veure com estava el llençol amb què l'havien amortallat i el mocador que li havien posat al cap, «veié i cregué». Va entendre «que, segons les escriptures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts». En canvi altres tenen més dificultats. Tomàs, per exemple, necessita veure Jesús, vol tocar el seu cos, vol posar els dits en les ferides... vol assegurar-se que aquell que diuen que han vist viu és realment el Senyor.

Aquest fet ens ha de portar a una primera reflexió: Pasqua és bona notícia per a tots els homes, no sols per als qui ja som creients. Jesús vol arribar a tots, però respectant el camí de cadascú, com ho va fer amb els seus deixebles. De la mateixa manera que es va fer present en el seu camí adaptant-se a la situació de cadascú d'ells, també avui vol fer-se present en el nostre camí adaptant-se a cada situació personal. El Senyor vol portar a tots a la fe, però respectant els ritmes de cada persona.

Als qui tenim el goig de creure en Jesucrist i avui revifem la nostra fe, això ens deu portar a mirar a tots pensant que Ell buscarà i trobarà la forma

de fer-se present en la seua vida. La celebració de la Pasqua no és perquè condemnem a un món no creient, sinó perquè ens alegrem de la nostra fe i creixem en el desig que tots arribin a conèixer i estimar Jesús.

La fe en Crist Ressuscitat sosté la nostra esperança. En els moments de dificultat, quan no veiem sortida a les situacions que estem vivint, la Pasqua ens anuncia que la llum ens ve del Crist; quan ens sentim temptats a pensar que la prepotència del mal s'apodera del món, no oblidem que la victòria està en l'omnipotència de l'amor del Ressuscitat, una omnipotència que ens porta a un Regne que no és d'aquest món. Els sants, els màrtirs, els cristians que han viscut la fe fidelment, han aconseguit eixa victòria de Crist ressuscitat, perquè encara que moltes vegades no eren comprensos vivien des de la certesa que la victòria és de Crist. Pasqua és la festa que sosté la nostra esperança.

Que el Senyor Ressuscitat sostingui la nostra fe i la nostra esperança en aquest temps de dolor i sofriment.

Bona Pasqua a tots.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

PALABRAS DE VIDA

Pascua: fiesta de la fe y de la esperanza

El domingo de Pasqua María Magdalena va al sepulcro. Su corazón estaba lleno de amor y de dolor. Dolor por la muerte del Señor: ella lo había seguido y lo había servido; Él había dado luz y sentido a su vida. A pesar de todo, el dolor no ha matado su amor. Por eso, cuando todavía estaba oscuro va al sepulcro, no sólo para alimentar el dolor, sino como gesto de amor.

Las cosas no están como ella imaginaba. La piedra había sido removida. Piensa que han robado el cuerpo y avisa a los apóstoles. Pedro y aquel discípulo a quien Jesús tanto amaba acuden también y, a partir de ese momento, los discípulos comenzarán a vivir un camino interior que los llevará a ser recuperados para la fe. Cada uno de ellos tiene que vivir su proceso. No hay dos que sean iguales. A unos

les cuesta más creer que a otros. El discípulo a quién Jesús amaba, al ver como estaba la sábana con la que lo habían amortajado y el sudario con el que habían cubierto su rostro, «vio y creyó». Comprendió «que, según las escrituras, Jesús tenía que resucitar de entre los muertos». En cambio otros tienen más dificultades. Tomàs, por ejemplo, necesita ver a Jesús, quiere tocar su cuerpo, quiere meter los dedos en las heridas... quiere asegurarse que aquel que dicen que han visto vivo es realmente el Señor.

Este hecho nos tiene que llevar a una primera reflexión: Pasqua es buena noticia para todos los hombres, no sólo para los que ya somos creyentes. Jesús quiere llegar a todos, pero respetando el camino de cada uno, como lo hizo con sus discípulos. Del mismo modo que se hizo presente en

su camino adaptándose a la situación de cada uno de ellos, también hoy quiere hacerse presente en nuestro camino adaptándose a cada situación personal. El Señor quiere llevar a todos a la fe, pero respetando los ritmos de cada persona.

A quienes tenemos el gozo de creer en Jesucristo y hoy reavivamos nuestra fe, esto nos debe de llevar a mirar a todos pensando que Él buscará y encontrará la forma de hacerse presente en su vida. La celebración de la Pasqua no es para que condenemos a un mundo no creyente, sino para que nos alegremos de nuestra fe y crezcamos en el deseo de que todos lleguen a conocer y a amar a Jesús.

La fe en Cristo Resucitado sostiene nuestra esperanza. En los momentos de dificultad, cuando no vemos salida a las situaciones que estamos

viviendo, la Pasqua nos anuncia que la luz nos viene de Cristo; cuando nos sentimos tentados a pensar que la prepotencia del mal se apodera del mundo, no olvidemos que la victoria está en la omnipotencia del amor del Resucitado, una omnipotencia que nos lleva a un Reino que no es de este mundo. Los santos, los mártires, los cristianos que han vivido la fe fielmente han conseguido esa victoria de Cristo resucitado, porque aunque muchas veces no eran comprendidos vivían desde la certeza de que la victoria es de Cristo. Pasqua es la fiesta que sostiene nuestra esperanza.

Que el Señor Resucitado sostenga nuestra fe y nuestra esperanza en este tiempo de dolor y sufrimiento.

Feliz Pasqua a todos.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Diumenge de Pasqua (A)

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà unguint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom».

▶ Salm responsorial (117)

R. *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R

La dreta del Senyor fa proeses, / la dreta del Senyor em glorifica. / No moriré, viuré encara, / per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tret de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat». Llavors, Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrera d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc. Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 10,34a.37-43)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a todos los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.

»Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en la tierra de los judíos y en Jerusalén. A este lo mataron, colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y le concedió la gracia de manifestarse, no a todo el pueblo, sino a los testigos designados por Dios: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección de entre los muertos. Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha constituido juez de vivos y muertos.

»De él dan testimonio todos los profetas: que todos los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados».

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Este es el día que hizo el Señor: Sea nuestra alegría y nuestro gozo.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. R.

«La diestra de Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa». / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-4)

Hermanos:

Si habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde Cristo está sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto; y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida vuestra, entonces también vosotros apareceréis gloriosos, juntamente con él.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,1-9)

El primer día de la semana, María la Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro. Echó a correr y fue donde estaban Simón Pedro y el otro discípulo, a quien Jesús amaba, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto». Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; e, inclinándose, vio los lienzos tendidos; pero no entró. Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio los lienzos tendidos y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no con los lienzos, sino enrollado en un sitio aparte. Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó. Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.

COMENTARI

Al·leluia, Crist ha ressuscitat, al·leluia!

Al·leluia, Crist ha ressuscitat! Aquest és el cant joiós que hem sentit aquesta nit en la Vetlla més important de tot l'any, la Vetlla pasqual. Perquè aquesta és la gran notícia, no solament d'aquests dies sinó de tot l'any i de tota la vida del cristià. Aquesta és la Bona Notícia que dona Pere a Corneli (i a tots nosaltres): *Parlo de Jesús de Natzaret, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell...* Però això no el va portar de moment a ser acceptat pel poble: *Després el mataren penjant-lo en un patíbul. S'ha acabat tot? De cap manera! Ara bé Déu el ressuscità el tercer dia i concedí que s'aparegués a uns testimonis que Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts.* Però aquesta notícia, única en la història de la humanitat ha d'arribar a tothom: *Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.* El Crist que hem contemplat mort el divendres sant ja no es troba al sepulcre. No el troben ni Maria Magdalena ni Pere ni Joan. És que no hi és! Per això al final diu: *Encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.*

Això obre la vida humana a una gran esperança, a una vida nova en el futur, a una resurrecció de tots nosaltres. Però ja hem ressuscitat ara: *Ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra.* Nosaltres ja hem ressuscitat també, des del dia del nostre baptisme. Per això hem de viure una vida nova, una vida de ressuscitats, una vida que busqui els valors de Déu no els de la terra. Aquesta vida nova farà creïble el nostre testimoni sobre el Crist Ressuscitat.

Mn. Jaume Pedrós